

อนุสัญญาฉบับที่ ๘๔ ว่าด้วยเงื่อนไขสภาพการจ้าง (สัญญาจ้างภาครัฐ) ค.ศ. ๑๙๔๕

การประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประศาสน์การ สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ได้จัดให้มีขึ้นเป็นสมัยที่สามสิบสอง ณ นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๔๔ และ

ได้มีการลงมติเกี่ยวกับการรับรองข้อเสนอแนะบางประการ เกี่ยวกับเงื่อนไขสภาพการจ้างภาครัฐ ซึ่งเป็นเรื่องพิจารณา ลำดับที่หก ของวาระการประชุมนี้ และ

มีมติรับรองให้ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ยี่สิบเก้า ของเดือนมิถุนายน ของปี คริสตศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยสี่สิบเก้า อนุสัญญาฉบับนี้เรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยเงื่อนไขสภาพการจ้าง (สัญญาจ้างภาครัฐ)

มาตรา ๑

๑. อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้กับสัญญาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) กลุ่มฝ้ายใดฝ้ายหนึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ

(ข) สัญญาที่มีผลบังคับให้เกิด

(๑) การใช้จ่ายเงินงบประมาณของหน่วยงานรัฐ และ

(๒) การว่าจ้างคนงาน โดยกลุ่มฝ้ายอีกฝ้ายหนึ่งในสัญญา

(ค) สัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับ

(๑) การก่อสร้าง การแก้ไขปรับปรุง การซ่อมแซม หรือการรื้อถอน ที่เป็นงานสาธารณะ

(๒) การผลิต การสร้าง การจัดการ หรือการขนส่งวัตถุดิบ เสาบียง หรือเครื่องมือ หรือ

(๓) การให้บริการ หรือจัดหาบริการ

(ง) สัญญาที่ลงนามโดยหน่วยงานกลางของรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งอนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้

๒. หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ ต้องกำหนดขอบเขตและรูปแบบของการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้กับสัญญาที่กำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นๆ ที่มีใ้หน่วยงานกลาง

๓. อนุสัญญาฉบับนี้ บังคับใช้กับงานที่ทำโดยคนงานในระบบจ้างเหมาช่วง หรือผู้รับช่วงตามสัญญา หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ ควรดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อรับประกันเรื่องการบังคับใช้อนุสัญญาในลักษณะดังกล่าว

๔. อาจยกเว้นการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้กับสัญญาที่มีผลบังคับให้เกิดการใช้จ่ายเงินงบประมาณของหน่วยงานรัฐ ซึ่งมีจำนวนรวมไม่เกินกว่าขอบเขตที่หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ ได้กำหนดไว้ ภายหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกับองค์กรของนายจ้างและคนงานแล้ว ในกรณีที่มีองค์กรดังกล่าวอยู่

๕. หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ อาจยกเว้นการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้กับบุคคลที่มีตำแหน่งงานในระดับบริหาร หรือตำแหน่งงานที่มีลักษณะเป็นงานเฉพาะด้าน งานที่ต้องอาศัยความชำนาญในวิชาชีพ หรืองานด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีสภาพการจ้างที่ไม่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายภายในประเทศ หรือข้อกำหนด ข้อตกลงร่วมเกี่ยวกับสภาพการจ้าง หรือผลคำชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน และบุคคลซึ่งไม่ได้ทำงานที่มีรูปแบบงานตามปกติ

มาตรา ๒

๑. สัญญาที่อยู่ในขอบเขตการบังคับใช้ของอนุสัญญาฉบับนี้ ต้องประกอบด้วยข้อกำหนดที่เป็นการรับประกันเกี่ยวกับค่าจ้าง(รวมถึง เบี้ยเลี้ยง) เวลาทำงาน และสภาพการจ้างอื่นๆ ที่เอื้อประโยชน์ไม่น้อยกว่าเงื่อนไขสภาพการจ้างของการทำงานที่มีลักษณะเดียวกัน ในอาชีพหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ในเขตพื้นที่การทำงานนั้นๆ ซึ่งได้มีการกำหนดไว้

(ก) โดยข้อตกลงร่วมกับสภาพการจ้าง หรือกลไกของการเจรจาต่อรองที่ได้รับการยอมรับอื่นๆ ระหว่างองค์กรของนายจ้างและคนงาน ซึ่งเป็นองค์กรตัวแทนของนายจ้างและคนงานในสัดส่วนที่มากเพียงพอ ในอาชีพหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

(ข) โดยผลคำชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน หรือ

(ค) โดยกฎหมายภายในประเทศ หรือข้อบังคับต่างๆ

๒. ในกรณีที่เงื่อนไขสภาพการจ้างตามที่อ้างถึงในวรรคข้างต้น มิได้มีการกำหนดโดยวิธีการดังกล่าว ในเขตพื้นที่การทำงานเดียวกัน สัญญาจะต้องกำหนดเงื่อนไขสภาพการจ้างโดยครอบคลุมถึง ค่าจ้าง(รวมทั้งเบี้ยเลี้ยง) เวลาทำงาน และเงื่อนไขอื่นๆ ซึ่งเอื้อประโยชน์แก่คนงานไม่น้อยไปกว่า

(ก) ที่ได้กำหนดโดยข้อตกลงร่วม หรือโดยกลไกของการเจรจาต่อรองอื่นๆ ที่ได้รับการยอมรับ โดยการชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน หรือโดยกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ สำหรับงานที่มีลักษณะเดียวกัน ในอาชีพหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงที่สุด ตามที่เหมาะสม หรือ

(ข) ที่พบเห็นได้โดยทั่วไป ในอาชีพหรืออุตสาหกรรม ซึ่งมีสภาพแวดล้อมในการทำงานทั่วไปคล้ายคลึงกัน

๓. การกำหนดและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับขอบเขตของเงื่อนไขสภาพการจ้างที่อยู่ในสัญญา จะต้องเป็นไปโดยหน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ และเป็นไปในรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดกับสถานการณ์ภายในประเทศ ภายหลังจากที่ได้มีการปรึกษาหารือกับองค์กรของนายจ้างและคนงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีองค์กรดังกล่าวอยู่

๔. หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ จะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม โดยการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูล รายละเอียด หรือโดยวิธีการอื่นๆ เพื่อรับประกันว่า บุคคลที่มีความประสงค์ที่จะจัดทำสัญญา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขของสัญญาดังกล่าว

มาตรา ๓

เมื่อเงื่อนไขเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิการของคนงาน ที่กำหนดไว้ในสัญญา ยังมีได้อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกฎหมายภายในประเทศ หรือข้อกำหนดต่างๆ ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง หรือคำชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ จะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อรับประกันว่า เงื่อนไขเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิการของคนงาน จะเป็นธรรมและสมเหตุสมผล

มาตรา ๔

กฎหมาย ข้อบังคับ หรือตราสารอื่นๆ ที่มีผลทำให้อนุสัญญาฉบับนี้ มีผลบังคับใช้

(ก) ต้อง

(๑) แจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรับทราบ

(๒) กำหนดว่าจะให้มีบุคคลใด ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญา

(๓) กำหนดให้มีการติดประกาศเพื่อแจ้งให้คนงานทราบเกี่ยวกับเงื่อนไขสภาพการจ้าง ในสถานที่ซึ่งมองเห็นได้ชัดเจน ภายในสถานประกอบกิจการ และสถานที่ทำงาน

(ข) ต้องกำหนดให้มีการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เว้นเสียแต่ในกรณีที่มีการจัดการเพื่อรับประกันผลบังคับใช้ ที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การจัดทำบันทึกเกี่ยวกับเวลาทำงาน และค่าจ้างที่ได้จ่ายให้แก่คนงานที่เกี่ยวข้อง และ

(๒) การมีระบบตรวจสอบ เพื่อรับประกันให้เกิดการบังคับใช้ ที่มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๕

๑. ต้องมีการแทรกแซง โดยการยกเลิกสัญญา หรือโดยวิธีการอื่นๆ ต่อการปฏิบัติตามและการบังคับใช้ข้อกำหนดของ เงื่อนไขสภาพการจ้างในสัญญาจ้างภาครัฐ ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ

๒. ต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม โดยการระงับการจ่ายเงินตามที่กำหนดในสัญญา หรือโดยวิธีการอื่นๆ เพื่อวัตถุประสงค์ ในการทำให้คนงานได้รับค่าจ้างตามสิทธิที่มี

มาตรา ๖

ในรายงานประจำปี ที่เสนอตามมาตรา ๒๒ แห่งธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับ มาตรการที่ทำให้บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้

มาตรา ๗

๑. ในกรณีที่รัฐสมาชิก มีอาณาเขตพื้นที่อันกว้างใหญ่ ซึ่งหน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถ บังคับใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ เนื่องจากมีประชากรเบาบาง และเป็นพื้นที่กำลังพัฒนา หน่วยงานที่มีอำนาจ รับผิดชอบ อาจยกเว้นการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ ในพื้นที่ดังกล่าว โดยเป็นการยกเว้นโดยทั่วไป หรือยกเว้นเฉพาะ กับสถานประกอบกิจการหรืออาชีพประเภทใดประเภทหนึ่ง ตามที่เห็นว่าเหมาะสม ภายหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือ กับองค์กรของนายจ้างและคนงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ในกรณีที่มิองค์กรดังกล่าวอยู่

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ ต้องระบุถึงพื้นที่ ที่จะกำหนดให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรานี้ และต้องให้เหตุผลประกอบ ในรายงานประจำปีว่าด้วยการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้ ที่เสนอเป็นฉบับแรก ตามมาตรา ๒๒ แห่งธรรมนูญของ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งภายหลังจากที่ได้เสนอรายงานดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้รัฐสมาชิก ใช้บทบัญญัติ มาตรานี้กับพื้นที่ใดๆ นอกเหนือไปจากพื้นที่ตามที่ได้ระบุไว้

๓. รัฐสมาชิกที่ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรานี้ ต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ในการขยายขอบเขต การบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ไปยังพื้นที่ ที่ได้มีข้อยกเว้นไว้ ตามวรรค ๑ ภายในระยะเวลาทุกๆ ๓ ปี โดยมีการ ปรึกษาหารือกับองค์กรของนายจ้างและคนงาน ในกรณีที่มิองค์กรดังกล่าวอยู่

๔. รัฐสมาชิกที่ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรานี้ ต้องระบุถึงพื้นที่ ที่ได้ยกเลิกการดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรานี้ และระบุถึงกระบวนการที่ได้ดำเนินการเพื่อให้มีความก้าวหน้าในการบังคับใช้อนุสัญญากับพื้นที่ดังกล่าว ในรายงาน ประจำปีฉบับต่อมา

มาตรา ๘

หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบ อาจระงับการบังคับใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้เป็นการชั่วคราว ในกรณีที่มิ

เหตุสุดวิสัย หรือสถานการณ์ภาวะฉุกเฉิน ที่ส่งผลกระทบต่อสวัสดิการและความปลอดภัยของรัฐ ภายหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกับองค์กรของนายจ้างและคนงานแล้ว ในกรณีที่ม็องค์กรดังกล่าวอยู่

มาตรา ๙

๑. อนุสัญญาฉบับนี้ ไม่บังคับใช้กับสัญญาของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ที่ได้จัดทำไว้ก่อนที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้
๒. การบอกเลิกการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ ต้องไม่มีผลกระทบต่อสัญญาที่จัดทำในระหว่างที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้

มาตรา ๑๐

การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้อย่างเป็นทางการ จะต้องแจ้งไปยังผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อการจดทะเบียน

มาตรา ๑๑

๑. อนุสัญญาฉบับนี้ มีผลผูกพันเฉพาะกับรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งได้ให้สัตยาบันโดยการจดทะเบียนกับผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
๒. อนุสัญญาฉบับนี้ มีผลบังคับใช้ภายหลังจากเวลาสิบสองเดือน นับจากวันที่รัฐสมาชิกสองรัฐ ได้ให้สัตยาบันโดยการจดทะเบียนกับผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
๓. อนุสัญญาฉบับนี้ มีผลบังคับใช้กับรัฐสมาชิกใดๆ ภายหลังจากเวลาสิบสองเดือน นับจากวันที่การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิคนั้น ได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๑๒

๑. รัฐสมาชิกจะต้องแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ตามที่ได้กำหนดไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๓๕ วรรค ๒ ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยระบุถึง
 - (ก) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง จะบังคับใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ โดยไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใดๆ
 - (ข) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง จะบังคับใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ โดยมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งรายละเอียดของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
 - (ค) ดินแดนซึ่งไม่สามารถบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ และเหตุผลของการที่ไม่สามารถบังคับใช้อนุสัญญา ในกรณีดังกล่าว
 - (ง) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง สงวนท่าทีในการพิจารณาสถานภาพไว้
๒. การดำเนินการตามที่อ้างถึงในวรรค (ก) และ (ข) ของย่อหน้าที่ ๑ ในมาตรานี้ ต้องถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการให้สัตยาบัน และต้องมีผลผูกพันดังเช่นการให้สัตยาบัน
๓. รัฐสมาชิกใดๆ อาจยกเลิกข้อสงวน ตามวรรค (ก) (ค) หรือ (ง) ของย่อหน้าที่ ๑ ในมาตรานี้ ที่ได้แจ้งไว้ โดยทั้งหมดหรือบางส่วน โดยการบอกกล่าวในภายหลัง เมื่อไรก็ได้
๔. รัฐสมาชิกใดๆ อาจแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ เกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของแถลงการณ์ที่ได้แจ้งไว้ก่อนหน้านั้น และแจ้งสถานภาพปัจจุบันของพื้นที่ ซึ่งรัฐสมาชิกอาจกำหนดให้ชัดเจน เมื่อไรก็ได้ ภายในระยะเวลาที่อนุสัญญาฉบับนี้ได้ให้สิทธิในการบอกเลิกการให้สัตยาบันไว้ ตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๓

๑. การแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ตามมาตรา ๑๕ วรรค ๔ หรือ ๕ ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ต้องระบุว่าบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ จะบังคับใช้ภายในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือไม่สงวนอำนาจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ซึ่งเมื่อแถลงการณ์ดังกล่าวระบุว่าบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ จะบังคับใช้โดยมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง จะต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

๒. รัฐสมาชิก รัฐสมาชิกอื่นๆ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีอำนาจรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง อาจแจ้งสละสิทธิการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ได้รับไว้ในการแถลงการณ์ก่อนหน้านั้น โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน เมื่อไรก็ได้ในภายหลัง

๓. รัฐสมาชิก รัฐสมาชิกอื่นๆ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีอำนาจรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง อาจแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ เกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของแถลงการณ์ที่ได้แจ้งไว้ก่อนหน้านั้น และแจ้งสถานภาพปัจจุบันของการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ เมื่อไรก็ได้ ภายในระยะเวลาที่อนุสัญญาฉบับนี้ได้ให้สิทธิในการบอกเลิกการให้สัตยาบันไว้ ตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๔

๑. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ อาจบอกเลิกการให้สัตยาบันได้ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปี นับแต่วันแรกที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อการจดทะเบียน การบอกเลิกการให้สัตยาบันดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่มีการจดทะเบียน

๒. รัฐสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้และไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกการให้สัตยาบัน ตามสิทธิในมาตรานี้ ภายในปีถัดจากการสิ้นสุดลงของระยะเวลาสิบปีตามที่อ้างถึงในวรรคแรก จะมีพันธผูกพันกับอนุสัญญาฉบับนี้ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจบอกเลิกการให้สัตยาบันเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามบทบัญญัติในมาตรานี้

มาตรา ๑๕

๑. ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องแจ้งต่อรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกรัฐ ถึงการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหมดที่ได้รับแจ้งจากรัฐสมาชิก

๒. เมื่อผู้อำนวยการใหญ่ได้รับแจ้งการจดทะเบียนการให้สัตยาบันจากรัฐสมาชิกเป็นลำดับที่สอง ผู้อำนวยการใหญ่จะต้องระบุนวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา ๑๖

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องแจ้งไปยังเลขาธิการใหญ่แห่งสหประชาชาติถึงเรื่องการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหมดที่จดทะเบียนแล้ว ตามบทบัญญัติในมาตราข้างต้น เพื่อการจดทะเบียน ตามมาตรา ๑๐๒ ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ

มาตรา ๑๗

เมื่อใดก็ตามที่พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็น คณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ต้องเสนอรายงานผลการดำเนินงานของอนุสัญญาฉบับนี้ ต่อที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในการบรรจุเรื่องการแก้ไขทั้งหมดหรือบางส่วนของอนุสัญญาเข้าไว้ในระเบียบวาระการประชุม

มาตรา ๑๘

๑. ให้ที่ประชุมรับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ ซึ่งมาจากการแก้ไขทั้งหมดหรือบางส่วนของอนุสัญญาฉบับนี้ เว้นแต่อนุสัญญาฉบับใหม่ มีข้อกำหนดให้
 - ก) การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกในอนุสัญญาฉบับใหม่ ถือเป็นการบอกเลิกอนุสัญญาฉบับเก่าในทันที โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในมาตรา ๑๒ ข้างต้น หากอนุสัญญาฉบับใหม่มีผลบังคับใช้
 - ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ ถือว่าการเปิดรับการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้เป็นอันสิ้นสุดลง
๒. อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ตามรูปแบบและบทบัญญัติเดิมไม่ว่าในกรณีใดๆ กับรัฐสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ แต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับแก้ไข

มาตรา ๑๙

ตัวบทอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกัน